ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
Г-ЖА J. КОКОТТ
представено на 18 март 2010 година[1]

I — Въведение

1. Настоящото производство по обжалване дава повод да се обсъди въпросът за сроковете във връзка с окончателното определяне на финансовите помощи за държавите членки, предназначени за преструктурирането и конверсията на лозята.

2. В основата на производството е спор между Република Гърция (наричана по-нататък „жалбоподателят“) и Европейската комисия (наричана по-нататък „Комисията“) относно значението на член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000. По същество се поставя въпросът дали в решението за определяне на финансовите помощи за финансовата 2006 година Комисията е била длъжна да вземе предвид данните, които Република Гърция е предоставила след изтичането на срока съгласно тази разпоредба.

3. С решение от 11 декември 2008 г. (наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“)[2] Първоинстанционният съд (понастоящем Общият съд) отхвърля като неоснователна жалбата на Република Гърция, с която се иска да се отмени или да се измени частично Решение 2006/669/ЕО[3] за определяне на окончателните финансови помощи за държавите членки за определен брой хектари, тъй като в това решение Комисията не взема предвид допълнително предоставени данни от страна на Република Гърция.

4. С жалбата, постъпила в Съда на 6 февруари 2009 г., Република Гърция иска отмяна на обжалваното съдебно решение и поддържа исканията си от първоинстанционното производство.

II — Правна уредба

5. В точки 1—5 от обжалваното съдебно решение Общият съд излага правната уредба по следния начин:

„1 Правните норми, свързани с преструктурирането и конверсията на

1 — Език на оригиналния текст: немски.

2 — Решение от 11 декември 2008 г. по дело Гърция/Комисия (T-339/06, Сборник, стр. II-3525).

3 — Решение 2006/669/ЕО от 4 октомври 2006 година за определяне на окончателните финансови помощи за държавите членки за финансовата 2006 г., за определен брой хектари, с цел преструктуриране и конверсия на лозята по силата на Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета (ОВ L 275, стр. 62, наричано по-нататък „оспореното решение“).

лозята, са установени в Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно общата организация на пазара на вино (ОВ L 179, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 28, стр. 190) и в Регламент (ЕО) № 1227/2000 на Комисията от 31 май 2000 година за установяване на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета относно общата организация на пазара на вино по отношение на производствения потенциал (ОВ L 143, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 3, том 32, стр. 181), изменен.

2 Член 14 от Регламент № 1493/1999 гласи:

„1. Всяка година Комисията предоставя на държавите членки първоначални разпределяния на база обективни критерии, като взема предвид спецификата на ситуациите и нуждите, както и усилията, които следва да бъдат направени предвид целта на режима.

2. Първоначалните разпределяния трябва да бъдат адаптирани от гледна точка на реалните разходи и на ревизирани прогнози за разходите, предадени от държавите членки, като се взема предвид целта на режима и се съобразят наличните средства.

[…]“

3 Член 16 от Регламент № 1227/2000 е изменен по-конкретно с Регламент (ЕО) № 1841/2003 на Комисията от 17 октомври 2003 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1227/2000 (ОВ L 268, стр. 58; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 171). Така съгласно член 16 от Регламент № 1227/2000 в редакцията му, приложима за финансовата 2006 г.:

„1. Във връзка със системата на преструктуриране и конверсия държавите членки изпращат на Комисията не по-късно от 10 юли всяка година:

а) отчет за действително настъпилите разходи към 30 юни на текущата финансова година, както и съответната обща площ;

б) отчет за валидираните разходи към 30 юни на текущата финансова година, както и съответната обща площ;

[…]

2. Без да се засягат общите правила относно бюджетната дисциплина, когато информацията, която държавите членки са длъжни да предоставят на Комисията съгласно параграф 1, е непълна [или не е спазен срокът], Комисията намалява авансите в сметките на земеделските разходи временно и с фиксирани суми.“

4 Член 17 от Регламент № 1227/2000 е изменен по-специално с Регламент (ЕО) № 315/2003 на Комисията от 19 февруари 2003 година (ОВ L 46, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 46, стр. 149) и с Регламент (ЕО) № 1203/2003 на Комисията от 4 юли 2003 година (ОВ L 168, стр. 9; Специално издание на български език 2007 г., глава 3, том 48, стр. 21). Така съгласно член 17 от Регламент № 1227/2000 в редакцията му, приложима за финансовата 2006 г.:

„1. За всяка държава членка действително понесените разходи, валидирани и заявени за която и да е финансова година, се финансират в рамките на сумите, съобщени на Комисията съгласно член 16, параграф 1, [букви а) и] б), при условие че тези суми не превишават общо финансовите суми, предоставени на държавите членки в съответствие с член 14, параграф 1 от Регламент [...] № 1493/1999.

[...]

3. Заявленията, изпратени от държавите членки в съответствие с член 16, параграф 1, [буква] в), се приемат на основа pro rata, като се използват сумите, получени след изваждане, за всички държави членки, на общата сума от средствата, съобщени съгласно член 16, параграф 1, [буква] а), и на сумите, декларирани съгласно член 16, параграф 1, [буква] б), от общата сума, предоставена на държавите членки съгласно член 14 от Регламент [...] № 1493/1999. Комисията уведомява държавите членки възможно най-скоро след 30 юни за степента, в която заявленията могат да бъдат приети.

4. Чрез дерогация от разпоредбите на параграфи 1 и 2, когато общата площ, съобщена съгласно член 16, параграф 1, [буква] а), е по-малка от броя на хектарите, посочен в разпределянето за финансовата година, предоставено на държавата членка съгласно член 14, параграф 1 от Регламент [...] № 1493/1999, разходите, декларирани за дадената финансова година, се финансират само до определен таван, равен на общия размер на цялата площ, съобщена и умножена по средния размер на помощта на хектар; тази цифра се изчислява като съотношение между сумата, отпусната на държавата членка съгласно член 14, параграф 1 от Регламент [...] № 1493/1999, и предварително заявения брой хектари.

Тази сума не може в никакъв случай да бъде по-голяма от разходите, декларирани съгласно член 16, параграф 1, [буква] а).

За целите на прилагането на настоящия параграф се прилага толеранс от 5 % за цялата съобщена площ в сравнение с площта, която фигурира в разпределянето през финансовата година.

Сумите, които не се финансират съгласно настоящия параграф, не се предоставят за целите на прилагането на параграф 3.

[…]

8. Препратките към дадена финансова година се отнасят за действително направени плащания от държавите членки през периода от 16 октомври на дадена година до 15 октомври на следващата година.

[…]“

5 Член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1258/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 160, стр. 103) гласи:

„Комисията взима решения за отпускането на месечни авансови плащания, при условие че акредитираните разплащателни агенции са изплатили разходите.

Разходите за октомври се отчитат за същия месец, ако са изплатени от 1 до 15 число на октомври, и се прехвърлят за ноември, ако са изплатени от 16 до 31 октомври. Авансовите плащания се отпускат на държавите членки не по-късно от третия работен ден на втория месец след изплащане на разходите.

[…] [неофициален превод]““

III — Обстоятелствата в основата на спора и оспореното решение

6. Общият съд излага обстоятелствата в основата на спора и обобщава оспореното решение в точки 6—14, както следва:

„6 За финансовата 2006 г. (от 16 октомври 2005 г. до 15 октомври 2006 г.) индикативното разпределение на средствата, предоставени по силата на Регламент № 1493/1999 за преструктурирането и конверсията на лозята, е установено с Решение 2005/716/ЕО на Комисията от 10 октомври 2005 година за определяне на индикативните финансови помощи за държавите членки за лозарската 2005/2006 г., за определен брой хектари, с цел преструктуриране и конверсия на лозята по силата на Регламент № 1493/1999 (ОВ L 271, стр. 45). В приложението към посоченото решение размерът на индикативната финансова помощ за Република Гърция е определен на 8 574 504 EUR за площ от 1 249 ha.

7 На 10 юли 2006 г. гръцките власти изпращат на Комисията, в съответствие с член 14 от Регламент № 1493/1999 и член 16 от Регламент № 1227/2000, справка за разходите, свързани с преструктурирането и конверсията на лозята в Гърция през текущата финансова 2006 г., с цел получаването на

финансови помощи. Съгласно известието общата сума на посочените разходи възлизала на 6 829 204,46 EUR, а съответната площ била 788,002 ha.

8 На 22 септември 2006 г. гръцките власти изпращат до Комисията писмо, с което я уведомяват за допусната грешка при въвеждането на информатизираните данни, като площта, която следва да се вземе предвид, е 1 102,271 ha. Те уточняват, че тази площ съответства на сумата от общата площ, посочена в таблицата, приложена към писмото от 10 юли 2006 г. и отчитаща действително направените разходи за преструктуриране и конверсия на лозята в Гърция до 30 юни 2006 г., или 1 085,391 ha, и общата площ, посочена в таблицата, приложена към писмото от 10 юли 2006 г. и отчитаща валидираните разходи за преструктуриране и конверсия на лозята в Гърция до 30 юни 2006 г., или 16,88 ha. Те също припомнят, че общите разходи възлизали на сумата от 6 829 204,46 EUR.

9 На 26 септември 2006 г. по време на 890-то заседание на Управителния комитет по виното гръцките власти повтарят искането си към Комисията да вземе предвид поправените данни. Комисията отхвърля устно искането на гръцките власти, посочвайки, че коригираните данни са подадени със закъснение.

10 На 4 октомври 2006 г. Комисията приема Решение 2006/669/ЕО за определяне на окончателните финансови помощи за държавите членки за финансовата 2006 г., за определен брой хектари, с цел преструктуриране и конверсия на лозята по силата на Регламент № 1493/1999 (ОВ L 275, стр. 62) (наричано по-нататък „обжалваното решение“). На същата дата представител на Комисията се среща с представители на гръцките власти, на които обяснява, че било невъзможно, предвид сроковете, да уважи искането им да се вземат предвид изпратените на 22 септември 2006 г. поправени данни.

11 На 16 октомври 2006 г. гръцките власти изпращат писмо до Комисията с искане да измени приложението към обжалваното решение. Комисията оставя искането без уважение.

12 В обжалваното решение Комисията е взела предвид за Република Гърция данните, изпратени от гръцките власти на 10 юли 2006 г.

13 В съображение 6 от обжалваното решение се посочва, че Комисията налага на Република Гърция предвидената в член 17, параграф 4 от Регламент № 1227/2000 санкция в размер на 1 129 015 EUR.

14 В приложението към обжалваното решение размерът на окончателната финансова помощ за Република Гърция за преструктурирането и конверсията на лозята в Гърция е определен на 5 700 190 EUR за площ от 788 ha."

IV — Първоинстанционно производство и искания в производството по обжалване

7. На 30 ноември 2006 г. Република Гърция подава в секретариата на Общия съд настоящата жалба за отмяна на Решение 2006/669/ЕО. В нея излага пет правни основания. С първото твърди, че срокът по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2007 има само индикативен характер, поради което следвало да се вземат предвид дори предоставени след неговото изтичане данни. На второ място, тя изтъква нарушение на принципа на лоялно сътрудничество, на трето — нарушение на принципите на добросъвестност и на добра администрация, на четвърто — нарушение на принципа на пропорционалност и на пето място — нарушение на принципа на полезно действие.

8. С обжалваното съдебно решение от 11 декември 2008 г. Общият съд потвърждава оспореното решение на Комисията. В резултат отхвърля жалбата на Република Гърция и я осъжда да заплати съдебните разноски.

9. Гърция обжалва това съдебно решение с настоящата жалба и моли:

— да се приеме за допустима жалбата,

— да се отмени обжалваното съдебно решение,

— да се удовлетворят исканията от жалбата в първоинстанционното производство,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски във връзка с производството по обжалване и във връзка с производството пред Първоинстанционния съд.

10. От своя страна Комисията моли:

— да се отхвърли жалбата като недопустима и неоснователна,

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

11. Производството пред Съда протича писмено. Никоя от страните не прави искане за провеждане на устна фаза на съдебното производство.

V — Правен анализ

А — *По допустимостта на жалбата*

12. Комисията смята, че жалбата е недопустима, тъй като жалбоподателят само повтарял вече изложените доводи от първоинстанционното производство.

13. По този въпрос Комисията тълкува принципно неправилно постоянната практика на Съда относно допустимостта на обжалването.

14. В действителност според установената съдебна практика жалба, която само повтаря вече изложени пред Общия съд правни основания и доводи, в това число и основаните на изрично отхвърлени от тази юрисдикция фактически обстоятелства, не отговаря на изискванията по член 51 от Статута на Съда и член 112, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник [4]. Подобна жалба представлява всъщност просто искане за преразглеждане на представената пред Общия съд искова молба или жалба, което е извън компетентността на Съда съгласно член 49 от Статута на Съда [5].

15. От горната хипотеза обаче трябва да се различава жалбата, с която изрично се оспорва решението на Общия съд и неговите съображения от правна страна и за целта се сочат доводи, които вече са били изложени при обжалването на оспореното решение.

16. Без съмнение, при положение че жалбоподателят оспорва тълкуването или прилагането на общностното право от страна на Общия съд, разгледаните в първоинстанционното производство правни въпроси могат отново да бъдат обсъдени в хода на производството по обжалване [6]. Като касационна инстанция Съдът има за основна задача именно да разреши по окончателен начин въпросите относно тълкуването на правото.

17. С настоящата жалба се оспорва точно позицията на Общия съд по различни правни въпроси, които са повдигнати пред него в рамките на първоинстанционното производство. С жалбата се посочват прецизно оспорваните аспекти от обжалваното съдебно решение, както и правните основания и доводи в нейна подкрепа.

4 — Вж. Решение от 16 май 2002 г. по дело ARAP и др./Комисия (C-321/99 P, Recueil, стр. I-4287, точка 48), Решение от 22 януари 2004 г. по дело Mattila/Съвет и Комисия (C-353/01 P, Recueil, стр. I-1073, точка 27) и Решение от 29 април 2004 г. по дело Комисия/CAS Succhi di Frutta (C-496/99 P, Recueil, стр. I-3801, точка 50).

5 — Определение от 25 март 1998 г. по дело FFSA и др./Комисия (C-174/97 P, Recueil, стр. I-1303, точка 24).

6 — Решение от 13 юли 2000 г. по дело Salzgitter/Комисия (C-210/98 P, Recueil, стр. I-5843, точка 43).

18. Ето защо жалбата е допустима.

Б — *По основателността на жалбата*

19. В подкрепа на жалбата Република Гърция излага три правни основания за обжалване. Първо, решението на Общия съд се основавало на погрешно разбиране на член 16, параграфи 1 и 2, както и на член 17, параграф 1 от Регламент № 1227/2000. Второ, в съдебното решение Общият съд не съобразил значението на различни общи принципи на правото. Накрая, обжалваното решение съдържало противоречиви мотиви.

1. По първото правно основание

20. Противно на приетото от Общия съд, Република Гърция твърди, че срокът, изтичащ на 10 юли всяка година съгласно член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000, е единствено с индикативен характер. Според жалбоподателя в оспореното решение Комисията е следвало да вземе предвид данните, представени след изтичането на срока. Като възприема правните доводи на Комисията, Общият съд приема, че става въпрос за императивен срок. Именно това оспорва Република Гърция с първото правно основание.

21. Въпреки това както текстът на член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000, така и систематическото му място, а и телеологичното тълкуване с оглед на смисъла и целта на уредбата на сроковете в контекста на цялостната нормативна уредба потвърждават виждането на Общия съд. Срокът по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 е императивен и преклузивен.

а) Текст

22. Следва да се възприеме становището на Общия съд, че текстът на член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 указва, че предвиденият срок е императивен.

23. Текстът на член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 на почти всички езици гласи, че държавите членки предоставят на Комисията данните, посочени в тази разпоредба, „не по-късно“ от 10 юли

всяка година. Това показва, че става дума за преклузивен срок с императивен характер, още повече че за да се приеме срокът за преклузивен, не е необходимо да бъде използван изрично терминът „преклузивен срок“ [7]. Ако съответното действие трябва да се извърши най-късно на 10 юли от дадена година, на следващия ден то вече би било просрочено и следователно по принцип невъзможно.

24. Формулировката на този текст на три от езиците (а именно на гръцки, португалски и румънски), която гласи, че държавите членки предоставят данните на Комисията „до“ 10 юли всяка година, не придава на член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 различен смисъл в сравнение с текста на другите езици.

б) Систематическо тълкуване

25. Гръцкото правителство твърди, че чисто индикативният характер на срока по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 произтичал от систематическото тълкуване на тази разпоредба. От разпоредбата на член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000 следвало, че в производството по окончателното определяне на финансовите помощи Комисията била задължена да вземе предвид и отчети, постъпили след изтичането на срока по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000.

26. Съгласно член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000, „когато информацията, която държавите членки са длъжни да предоставят на Комисията съгласно параграф 1, е непълна [или не е спазен срокът], Комисията намалява авансите в сметките на земеделските разходи временно и с фиксирани суми“.

27. За изходен пункт на доводите си Република Гърция избира текста на разпоредбата на параграф 2, който предвижда като санкция за подаването на непълен или закъснял отчет временното намаляване на финансовите помощи. От това задължително следвало, че санкцията трябвало да бъде отменена, ако впоследствие, включително след изтичането на срока, непълният отчет бъде допълнен или закъснелият все пак бъде подаден. В крайна сметка можело да се говори за временна санкция само ако е налице възможност впоследствие тя да отпадне с оглед на (късното) подаване на отчета съгласно член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000.

7 — Общият съд препраща по този въпрос към Решение от 30 ноември 1972 г. по дело Wasaknäcke (32/72, Recueil, стр. 1181, точка 2) и към Решение от 13 декември 1972 г. по дело Walzenmühle Magstadt (52/72, Recueil, стр. 1267, точка 2).

28. По-нататък Република Гърция доразвива съображенията си с аргумент за по-силното основание. Комисията посочила в производството пред Общия съд, че разпоредбата на член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000 урежда единствено хипотезата, в която изобщо не е изпратен отчет или е изпратен само непълен отчет, но не и настоящия случай, в който е подаден отчет, редовен от външна страна, но съдържащ неверни данни.

29. Според Република Гърция от това следва, че и към настоящия случай, който се отнася до подаден в срок отчет с неверни данни, би могла да се приложи възможността съгласно член 16, параграф 2 и да се подаде последващ (коригиращ) отчет след изтичането на срока. Обстоятелството, че една държава е спазила задължението си за отчетност съгласно член 16, параграф 1 и се е съобразила с упоменатия там срок, но е допуснала грешка при подаването на отчета, не би трябвало в резултат да я поставя в по-неблагоприятно положение от държава, която изобщо не се е съобразила със срока по член 16, параграф 1. Член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000 предоставял и за двете хипотези възможност да бъде подаден последващ отчет, който да бъде взет предвид от Комисията при окончателното определяне на финансовите помощи.

30. Тези главни доводи от първото правно основание на Република Гърция не могат да бъдат приети.

31. На пръв поглед доводите на Република Гърция изглеждат напълно убедителни. Ако в законова разпоредба е предвидено, че за пропускането на срок се налага „временна“ санкция, е логично заключението, че имплицитно се урежда и възможността за отстраняване на пропуска чрез извършване на съответното действие. Ако действието не може да бъде извършено и все пак взето предвид при приемането на съответното решение, не може да става дума за налагане на единствено временна санкция.

32. При по-задълбочен прочит на разпоредбата на член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000 обаче не може да се направи заключението, че използваният израз „намалява [...] временно“ задължава Комисията при постановяване на оспореното решение да вземе предвид отчета, подаден впоследствие от Република Гърция.

33. Това е така, тъй като член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000 предвижда, че в хипотезите на късно подаване на отчет или подаване на непълен отчет съгласно параграф 1 се извършва временно намаляване на *„авансите* в сметките на земеделските разходи [...] с фиксирани суми“.

34. Член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000 отпраща към процедурата за изплащане на финансовите помощи на държавите членки в рамките на

общата селскостопанска политика. Съгласно член 5, параграф 1 от Регламент № 1258/1999 Комисията предоставя на държавите членки необходимите финансови средства за покриване на разходите именно под формата на авансови плащания въз основа на осчетоводяването на направените разходи в рамките на определен референтен период.

35. Съгласно член 7, параграф 2 от Регламент № 1258/1999 Комисията взима решение за отпускане на месечни авансови плащания въз основа на осчетоводяването на направените разходи от акредитирани разплащателни агенции, като тези авансови плащания се извършват винаги не покъсно от третия работен ден на втория месец, следващ месеца, в който са направени разходите.

36. В този смисъл, ако в срока по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 държава членка не подаде отчет или подаде непълен отчет спрямо предвиденото в разпоредбата съдържание, член 16, параграф 2 от регламента предвижда като последица временното намаляване на авансовите плащания, извършвани на базата на осчетоводените месечни разходи, предоставяни от съответната държава членка. Налице е средство за оказване на натиск върху държавите членки да спазват в дългосрочен план задължението за отчетност съгласно член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000. След като държавата членка изпълни задължението си да подаде отчета, отпада и временното намаляване на плащанията.

37. Единствено тази санкция, а именно намаляването на месечните авансови плащания, извършвано на базата на осчетоводяването на направените разходи от акредитираните разплащателни агенции, е временна съгласно член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000, което предполага, че след получаването на последващия отчет тази санкция отпада.

38. С оспореното с жалбата решение обаче Комисията изобщо не намалява авансовите плащания, предоставяни на Република Гърция на базата на осчетоводяването на земеделските разходи; в него в никакъв случай не става въпрос за намаляване на плащанията по смисъла на член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000.

39. Предметът на оспореното решение на Комисията е съвършено различен.

40. С оспореното решение Комисията определя *окончателните* финансови помощи за определен брой хектари за финансовата 2006 г. съгласно член 14, параграф 2 от Регламент № 1493/1999. Това окончателно определяне изобщо не е предмет на „временно намаляване“ на основание член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000, така че с временния характер на предвиденото намаляване не би могло да се обосновават изводи по въпроса дали в рамките на окончателното определяне на финансовите помощи трябва да се взема предвид отчет, постъпил след края на срока по член 16, параграф 1. Ето защо

Република Гърция използва погрешна отправна точка за доводите си.

41. Член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000 не урежда изрично временно намаляване на *окончателните* финансови помощи, отпускани на основание член 14, параграф 2 от Регламент № 1493/1999. Напротив, член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000 предвижда намаляване с фиксирани суми в съвършено различна хипотеза — при предоставянето на *аванси* на базата на осчетоводяването на земеделските разходи, извършени от Република Гърция. Това обаче по никакъв начин не позволява да се обоснове изводът, че следва да се вземат предвид отчети, подадени със закъснение в рамките на окончателното определяне на финансовите помощи.

42. Ако бъде преодоляно това неправилно разбиране на гръцкото правителство, разпоредбите в глава IV от Регламент № 1227/2000 в тяхната взаимовръзка потвърждават извода, до който се стига при граматическото тълкуване на текста на разпоредбата на член 16, параграф 1, а именно че предвиденият срок е императивен.

43. В това отношение, на първо място, трябва да се припомни нормативният контекст на член 16 от Регламент № 1227/2000. Става въпрос за разпоредба за прилагане на Регламент № 1493/1999, в случая — за прилагане на член 14. Тази разпоредба урежда разпределението на финансови помощи между държавите членки в рамките на бюджетното планиране на Общността в областта на преструктурирането и конверсията на лозята.

44. Съгласно член 14, параграф 1 от Регламент № 1493/1999 преди началото на финансовата година Комисията предоставя на държавите членки първоначални разпределяния на финансовите помощи на базата на обективни критерии, като взема предвид спецификата на ситуациите и съответните нужди, както и усилията, които следва да бъдат направени предвид целта на уредбата. За разглежданата в случая финансова година това е извършено с Решение 2005/716/ЕО на Комисията от 10 октомври 2005 година.

45. Член 14, параграф 2 в допълнение предвижда, че първоначалното индикативно определяне на финансовите помощи се адаптира на базата на реалните разходи и на ревизираните прогнози за разходите на държавите членки, като се взема предвид целта на режима и се съобразят наличните средства. За разглежданата в случая 2006 финансова година Комисията извършва това с оспореното решение.

46. Задължението за отчетност, подробно уредено в член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000, има за цел да подготви окончателното определяне на финансовите помощи, извършвано на основание член 14, параграф 2 от Регламент № 1493/1999.

47. Изискваният съгласно член 16, параграф 1, букви а) и б) отчет за действително настъпилите разходи и за валидираните разходи през текущата финансова година, както и евентуалното заявление по член 16, параграф 1, буква в) за допълнително

финансиране на разходите през текущата финансова година наред с първоначалното индикативно разпределение на финансовите помощи съгласно член 14, параграф 1 от Регламент № 1493/1999 формират основата, на която Комисията окончателно определя финансовите помощи.

48. Това окончателно определяне — както ще бъде посочено и при анализа на съображенията относно телеологичното тълкуване на разпоредбата — по никакъв начин не може да бъде извършено само временно за отделните държави членки.

49. От разпоредбата на член 17, параграф 3 от Регламент № 1227/2000 следва, че определянето на финансови помощи за дадена държава членка, които надхвърлят размера на индикативно определените ѝ финансови помощи съгласно член 14, параграф 1, е възможно само ако от общите суми, отпуснати съгласно член 14, параграф 1 от Регламент № 1493/1999, се приспаднат всички действително извършени разходи на държавите членки през финансовата година и се окаже, че остават свободни средства. Ето защо окончателното определяне на финансовите помощи зависи от конкретния размер на средствата, определени за останалите държави членки, което изключва възможността за изолирано последващо изменение.

50. Противно на застъпеното от Република Гърция становище, не може да се приеме, че член 17, параграф 1 от този регламент поставя под съмнение императивния характер на срока по член 16, параграф 1.

51. Член 17, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 определя като основа за извършваното от Комисията окончателно определяне на финансовите помощи именно данните, подадени в срока по член 16, параграф 1. Твърдението на Република Гърция, че член 17, параграф 1 позволява да се определят действително настъпилите разходи и съответно да се вземат предвид корекциите, направени след изтичането на срока, не намира подкрепа в текста на разпоредбата.

52. Като междинно заключение следва да се приеме за установено, че систематическото тълкуване на член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 потвърждава изводите от граматическото тълкуване на текста на разпоредбата, а именно че регламентираният срок има императивен характер.

в) Телеологично тълкуване

53. Изложените съображения се потвърждават и при телеологичното тълкуване на член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000. Единствено ако е императивен, предвиденият срок може да гарантира ефективно смисъла и целта на членове 16 и 17.

54. Адаптирането съгласно член 14, параграф 2 от Регламент № 1493/1999 на първоначално индикативно определените финансови помощи по член 14, параграф 1 от регламента при окончателното определяне на финансовите помощи има смисъл единствено когато последиците от това адаптиране могат да настъпят още през текущата и почти приключила финансова година.

55. Полезното действие на тази разпоредба предполага, че за да могат държавите членки да извършат последните плащания, свързани с декларираните по силата на член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 разходи, преди края на текущата финансова година и за да получат възстановяване от Комисията преди края на финансовата година по наличните бюджетни редове за тази финансова година, решението за определяне на окончателните финансови помощи за държавите членки за финансовата година трябва да бъде прието преди края на същата, а именно преди 15 октомври. Всъщност член 7, параграф 2 от Регламент № 1258/1999 постановява, че единствено разходите, извършени между първо и петнадесето число на месец октомври, се отчитат като разходи за месец октомври, докато по-късно направените разходи през месец октомври се прехвърлят за месец ноември.

56. За окончателното определяне на финансовите помощи съгласно член 14, параграф 2 от Регламент № 1493/1999 обаче е необходимо да са постъпили данните от всички държави членки съгласно член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000, които да се обработят в рамките на комплексна процедура по окончателно определяне на финансовите помощи.

57. В този смисъл единствено стриктното и поради тази причина ефективно тълкуване, според което член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 урежда императивен срок, позволява да се гарантира, че финансовите помощи, разпределени първоначално индикативно въз основа на член 14, параграф 1 от Регламент № 1493/1999, могат да бъдат своевременно адаптирани от Комисията въз основа на действително отчетените данни. Ако държавите членки имаха възможност след 10 юли да отчитат всички или част от декларираните данни или пък да коригират подадените отчети по своя преценка, Комисията не би била в състояние да извърши окончателното определяне на финансовите помощи в срок, преди края на финансовата година.

58. Следователно и резултатите от телеологичното тълкуване водят до квалифицирането на срока по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 като императивен срок, така че по принцип късно отчетени данни не следва да се вземат предвид при окончателното определяне на финансовите помощи на основание член 14, параграф 2 от Регламент № 1493/1999.

2. По второто правно основание

59. С второто правно основание Република Гърция изтъква, че Общият съд не се

е съобразил с различни принципи на общностното право. Противно на приетото от Общия съд, жалбоподателят твърди, че като не е взела предвид коригираните данни, подадени със закъснение от Република Гърция, Комисията е нарушила принципа на лоялно сътрудничество, принципа на добросъвестност, принципа на добра администрация и принципа на равно третиране.

60. Общият съд основателно приема, че Комисията не е допуснала нарушение на изброените по-горе правни принципи. Така, от своя страна, и Общият съд не нарушава тези принципи. Ето защо Република Гърция не би могла успешно да се позовава на второто правно основание, изложено в жалбата.

61. По отношение на задължението за лоялно сътрудничество следва да се подчертае, че съгласно член 10 ЕО този принцип се прилага в отношенията между държавите членки и институциите. Принципът предполага, че държавите членки са задължени да предприемат всички необходими мерки, за да гарантират обхвата и ефективността на общностното право, а общностните институции поемат насрещни задължения за лоялно сътрудничество с държавите членки [8].

62. Гръцкото правителство поддържа, че упоменатите принципи били нарушени, тъй като грешките в подадения в срок отчет били явни и Комисията трябвало незабавно да посочи допуснатите неточности, за да може да бъде внесена своевременна корекция. Значителното несъответствие между отчетените хектари и данните за броя хектари, залегнали в Решение 2005/716/ЕО от 10 октомври 2005 година относно индикативните финансови помощи [9], трябвало да накара Комисията да отправи последващо запитване в тази връзка.

63. Това твърдение е несъстоятелно. Подаденият в срок отчет не съдържа явни грешки, които Комисията непременно да е трябвало да забележи. Несъответствието между отчетените данни и данните, използвани при индикативното определяне на финансовите помощи съгласно член 14, параграф 1 от Регламент № 1493/1999, не би могло само по себе си да указва грешка при отчитането. Накрая, квалификацията на грешката като явна е фактически въпрос, който не може да бъде повдиган с настоящата жалба. Република Гърция не излага оплаквания относно възможността за изопачаване на доказателствата.

64. Самото естество на *индикативното* определяне на финансовите помощи

8 — Вж. Определение от 13 юли 1990 г. по дело IMM, Zwartveld и др. (C-2/88, Recueil, стр. I-3365, точка 17) и Решение от 26 ноември 2002 г. по дело First и Franex, (C-275/00, Recueil, стр. I-10943, точка 49), както и Решение от 16 октомври 2003 г. по дело Ирландия/Комисия (C-339/00, Recueil, стр. I-11757, точка 71).

9 — Решение 2005/716/ЕО на Комисията от 10 октомври 2005 година за определяне на индикативните финансови помощи за държавите членки за лозарската 2005/2006 г., за определен брой хектари, с цел преструктуриране и конверсия на лозята по силата на Регламент № 1493/1999 (ОВ L 271, стр. 45).

предполага, че всъщност е възможно така определената обща стойност на финансовите помощи да не се запази. Именно поради тази причина несъответствията по принцип не дават основание да се поставя под съмнение истинността на отчетеното. В настоящия случай това общо съждение намира подкрепа в член 17, параграф 4 от Регламент № 1227/2000, който предвижда санкция при отчитане на по-малка обща площ в сравнение с площта, която е взета предвид при индикативното определяне на финансовите помощи. В тази разпоредба изрично се допуска възможността да се установят значителни различия между данните, отчетени от държавата членка, и данните, взети предвид индикативно.

65. Ето защо непосредствено след получаването на подадения в срока отчет Комисията не е имала основание да предположи, че е допусната грешка в декларираните данни, за което да уведоми жалбоподателя.

66. Освен това гръцкото правителство намира, че упоменатите по-горе правни принципи са нарушени, тъй като Комисията не взема предвид коригираните данни, които са ѝ предоставени повече от два месеца след изтичането на срока, въпреки че според становището на гръцкото правителство това в действителност е можело да бъде направено в оставащите три седмици до крайната дата за приемането на оспореното решение.

67. По този въпрос Съдът е без съмнение обвързан от фактическите констатации на Общия съд, изложени в обжалваното съдебно решение. В това отношение Република Гърция отново не твърди изопачаване на доказателствата.

68. Общият съд изрично приема за установено в съображенията си, изложени в точки 32 и 59 от обжалваното съдебно решение, че на практика Комисията не е имала възможност да вземе предвид коригираните данни преди приемането на оспореното решение. Когато обаче датата за приемане на решение не може произволно да се отлага, както бе установено по-горе, а и времето, оставащо до обявената и без това по-късна дата за приемане на решението, е недостатъчно, за да се вземат предвид допълнително отчетените данни, отказът да се вземат предвид постъпилите впоследствие данни не може в никакъв случай да се квалифицира като нарушение на задължението за лоялно сътрудничество.

69. Освен това е пределно ясно, че не може за няколко дни да се проведе сложната процедура, за чието приключване законодателят предоставя на Комисията около три месеца, като определя 10 юли за краен срок за отчитане. Това важи в още по-голяма степен, ако се вземе предвид обстоятелството, че поради съществуващите взаимозависимости в член 17, параграф 3 от Регламент № 1227/2000 решението за окончателното определяне на финансовите помощи следва да бъде прието едновременно за всички държави членки.

70. На последно място, Общият съд е спазил и принципа на равно третиране.

71. Общият принцип на равно третиране в качеството си на общ принцип на общностното право изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано [10].

72. Принципът за равно третиране не предполага да се взема предвид отчет, подаден повече от два месеца след края на срока, както това би могло да бъде направено, ако отчетът е подаден със закъснение от няколко дни. Всъщност, тъй като Комисията разполага със срок от около три месеца за приемане на решението, положението при подаване на отчета със закъснение от няколко дни не е сходно с положението при подаването му със закъснение от повече от два месеца.

3. По третото правно основание

73. С третото правно основание Република Гърция изтъква, че обжалваното съдебно решение е противоречиво и поради тази причина трябва да се отмени. В съображенията в точки 25, 26 и 43 от обжалваното съдебно решение, в които срокът по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 е квалифициран като императивен, Общият съд сам си противоречал, тъй като в точка 59 от обжалваното съдебно решение приел, че не било напълно изключено да бъдат взети предвид отчети, подадени с малко закъснение.

74. Въпросът дали мотивите на едно решение на Общия съд са противоречиви или недостатъчни е правен въпрос и като такъв може да бъде повдиган в производството по обжалване [11].

75. Независимо от това и третото правно основание на жалбата е несъстоятелно, тъй като, противно на виждането на жалбоподателя, обжалваното съдебно решение не е противоречиво. Макар да приема, че разглежданият срок е императивен, и същевременно да констатира, че не е „напълно изключено“ да се вземат предвид късно подадени отчети в изключителни случаи, Общият съд пояснява, че до подобно изключение може да се стигне единствено при кратко просрочване, но не и при толкова сериозно закъснение, каквото е налице в случая.

76. В обжалваното съдебно решение Общият съд подробно обосновава извода защо съображения от телеологично естество указват императивния характер на срока по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000. Комисията трябва да разполага с достатъчно време за окончателното определяне на финансовите помощи, решението за което е длъжна да

10 — Вж. по-специално Решение от 11 юли 2006 г. по дело Egenberger (C-313/04, Recueil, стр. I-6331, точка 33 и цитираната съдебна практика).

11 — Вж. в този смисъл Решение от 25 януари 2007 г. по дело Sumitomo Metal Industries и Nippon Steel/Комисия, (C-403/04 P и C-405/04 P, Сборник, стр. I-729, точка 77 и цитираната съдебна практика).

приеме преди края на финансовата година на 15 октомври.

77. Доколкото допуска да се вземат предвид отчети, подадени само с кратко закъснение, при условие това да не е пречка за своевременното приемане на решението, Общият съд развива последователно съображенията си. В тях не може да се открие логическо несъответствие.

4. Обобщение

78. Тъй като не може да се приеме нито едно от правните основания, изложени от Република Гърция, жалбата следва изцяло да бъде отхвърлена.

VI — По съдебните разноски

79. Съгласно член 122, първа алинея от Процедурния правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно разпоредбата на член 69, параграф 2, първа алинея във връзка с член 118 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски.

80. Тъй като Комисията е направила съответно искане, а жалбоподателят е загубил делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

VII — Заключение

81. Поради изложеното по-горе предлагам на Съда да постанови следното съдебно решение:

„1. Отхвърля жалбата.

2. Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разноски.“